

ת"פ 45162/09/14 - מדינת ישראל נגד מחמד מסאלמה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45162-09-14 מדינת ישראל נ' מסאלמה
בפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון

בעניין: מדינת ישראל על-ידי פרקליטות מחוז
ירושלים, גב' רינת טבאי - מתמחה

המאשימה

נגד

מחמד מסאלמה על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד
רבאח

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

האישום

1. בכתב האישום נטען כי ביום 28.11.12 רכש הנאשם 4 פטישונים, 5 כלי "קונגו" ו-4 מברגות (להלן "כלי העבודה") ועליהם כיתוב סימן המסחר "Bosch" בידעו כי אין מדובר בכלים מקוריים של חברת "בוש" אלא בכלי עבודה מזויפים תוצרת סין. זאת עשה במטרה למכור את הכלים לאחרים תוך מצג שווא לפיו מדובר בכלים מקוריים. בגין מעשים אלה יוחסו לנאשם עבירות של הפרת סימני מסחר, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 (להלן "פקודת סימני מסחר" או "הפקודה") וניסיון לקבל דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. אציין כי בסיכומיה ביקשה המאשימה שלא להרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין. אני מורה, לכן, על זיכוי מן העבירה האמורה. הכרעת הדין תתמקד בעבירה לפי פקודת סימני מסחר.

הראיות

3. מטעם המאשימה העידו שני עדים. הראשון, מר ניר בצלאל ששימש כשוטר בעיתוי הרלבנטי, מסר כי במועד הנזכר לעיל התבקש לעכב חשוד, הגיע לאזור התעשייה בשכונת תלפיות ושם ראה אדם מוכר כלי עבודה מתוך רכב. לשאלותיו של מר בצלאל, אישר הנאשם כי הרכב שלו והסכים שמר בצלאל יחפש ברכב ("הוא אמר תבדוק ותחפש אין בעיה" - פ/12). בחיפוש נתפסו כלי עבודה שהעד לא זכר את מספרם. במהלך עדותו הוגש דו"ח עיכוב של שוטר

עמוד 1

אחר בשם טל מזרחי לפיו, בעת עיכובו, השיב הנאשם כי "הכל חוקי".

4. עוד העיד רס"ר יורי סטטניקוב, שחקר את הנאשם. עדותו עסקה בנסיבות החקירה. בנוסף עלה ממנה כי העד שוחח עם נציג מטעם חברת "בוש" וזאת משום ש"אנו צריכים לקבל חו"ד מהחברה אם הכלים אכן מזויפים", וכי הנציג "אמר לי שבגלל כמות הכלים אין להם טעם להמשיך בטיפול" (פ/14). רס"ר סטטניקוב הוסיף ואישר כי קיבל מהנאשם את מספר הטלפון של אדם בשם אלי ששון שלטענת הנאשם הכלים נרכשו ממנו, אך לא התקשר למר ששון שכן הפסיק לטפל בתיק החקירה. עוד הוגשה חשבונית (נ/2) לפיה "גמיל מסלמה" רכש כלי עבודה שונים כמפורט שם מאלי ששון. גם על החשבונית מצוין מספר טלפון.

5. התביעה הוסיפה והגישה את הודעת הנאשם, ת/1. הנאשם טען בחקירתו שקנה את כלי העבודה ביום 28.11.12 מאדם בשם ששון בתחנה המרכזית בתל אביב, ומסר את מספר הטלפון של ששון. הוא פירט שקנה "4 פטישונים של בוש, 5 קונגים של בוש, 4 מברגות של מקיטה הכל סיני". כשנשאל האם המוכר אמר לו שהכלים מקוריים, השיב "לא זה לא אורגניל, זה בוש" (העד סטטניקוב מסר שהתשובה היתה "זה בוש סיני" ולכן, מעתה, תוצג המילה "סיני" בסוגריים לצד התשובה האמורה). כשנשאל הנאשם מהו "בוש סיני" השיב "שהסינים עשו כמו הבוש, לא בוש" וציין כי "הבוש הסיני" זול יותר, וכי הוא רוכש את הכלים מששון ומוכר אותם במקומות שונים ברווח של כמה עשרות שקלים.

6. הנאשם אף העיד להגנתו. בעדות חזר וטען כי רכש את כלי העבודה מששון, בסברו כי מדובר בכלים של חברת "בוש". לטענתו החברה מייצרת שתי רמות של כלים, אותם כינה "סוג א'" ו"סוג ב'". אציין כי מעדותו עלה שלא התכוון ל"סוג ב'" במובן של מוצר פגום אלא לשתי סדרות של כלים, האחת באיכות טובה יותר (סוג א'), ובצבע כחול, והשנייה באיכות טובה פחות (סוג ב') ובצבע ירוק. הנאשם טען ש"שניהם זה בוש", כי לא ידע או חשד שמעשיו בלתי חוקיים, וכי בין היתר הסתמך על הקבלה שניתנה לו והחזיק בתעודות אחריות של חברת "בוש" יחד עם כלי העבודה.

דין

7. סקירת הראיות מעלה נתונים שיש בהם להקים חשד. כך אמירת הנאשם בחקירתו לפיה "זה לא אורגניל, זה בוש (סיני)" ובהמשך "שהסינים עשו כמו הבוש, לא בוש" (ש' 14-16). כך גם הפערים בין גרסה זו לבין גרסתו של הנאשם בעדותו לפיה מדובר בשני סוגים של כלי עבודה ששניהם מיוצרים בידי אותה חברה. ניתן לתת משקל נוסף גם למכירת כלי העבודה ברחוב מתוך רכב, ובמחיר שהנאשם עצמו אישר כי הוא זול יותר מכלי עבודה של "בוש", אך זאת בכפוף לטענתו שתדון בהמשך לפיה המחיר היקר הוא לכלי עבודה מהסוג האיכותי יותר. כל אלה אומרים דרשני.

8. ועם זאת, אין די בחשדות להרשעה בפלילים. זו מחייבת הוכחה של מלוא רכיבי העבירה מעל לספק סביר. המאשימה לא עמדה בכך. מסקנה זו עולה מן השילוב שבין מספר מישורים, שיפורטו להלן:

9. העבירה המיוחסת לנאשם מוגדרת בסעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר, באופן הבא:

"60 (א) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס פי שבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין):

- (1) מסמן לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו, סימן מסחר רשום או חיקוי, על טובין שלגביהם נרשם הסימן בפנקס, או על אריזה של טובין כאמור, ועלול להטעות בכך אדם אחר;
- (2) מייבא לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו, טובין או אריזתם שסומנו בסימן מסחר הרשום בפנקס לגבי אותם טובין או בחיקוי של סימן כאמור, והסימן עלול להטעות אדם אחר; ואולם הוראות פסקה זו לא יחולו לגבי טובין שסומנו בהרשאת מי שהוא בעל הסימן בארץ שבה נעשה הסימון;
- (3) עוסק במכירה, בהשכרה או בהפצה של טובין שסומנו או יובאו לישראל בניגוד להוראות פסקאות (1) או (2), או מוכר, משכיר או מפיץ טובין כאמור, בהיקף מסחרי.
- ...

העבירה חלה, לפי לשונה, על מכירה של סחורה או אריזתה שסומנו ב"סימן מסחר רשום" או חיקוי. בסעיף 1 לפקודה הוגדר המונח "סימן מסחר" כ"סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין הטובין שהוא מייצר או סוחר בהם", ואילו "סימן מסחר רשום" הוגדר כסימן מסחר שנרשם בפנקס סימני המסחר המתנהל לפי הוראות פרק ב' לפקודה. לא כל "סימן מסחר" הוא גם סימן רשום וכך, למשל, עוסקת הפקודה גם בסימן מסחר שאינו רשום אך הוא "מוכר היטב" (סעיף 1 לפקודה).

10. לדיון במשמעותו של רישום הסימן בפנקס סימני המסחר ראו רע"א 5454/02 **טעם טבע 1988 טיבולי בע"מ נ' אמברוזיה סופהרב בע"מ ואח'**, בפס' 8 (פורסם בנבו, 4.2.03). לענייננו די שאציין כי הרישום אינו אוטומטי וכפוף למבחנים שעוגנו בפרק ג' לפקודה ומתווים את שיקול דעתו של רשם סימני המסחר. הרישום אף אינו אקט טכני, ומזכה את בעל הסימן שנרשם בהגנות מהותיות ובהן האפשרות לתבוע סעדים שונים בגין הפרת הסימן וכן הגנתו של הדין הפלילי באמצעות סעיף 60 המצוטט לעיל.

מכאן, שלצורך הרשעה בעבירה לפי סעיף 60 לפקודת סימני המסחר, על התביעה להוכיח כי סימן המסחר הנדון הוא סימן רשום בפנקס סימני המסחר. העבירה הפלילית (להבדיל מחלק מן ההגנות המסופקות במישור הדין האזרחי) אינה חלה על סימני מסחר שאינם רשומים.

במקרה דנן לא הובאה בפניי כל ראיה להראות, כי סימן המסחר הנטען הוא רשום. מן הראיות שהובאו, בדגש על עדותו של רס"ר סטטיקוב, עלה כי החקירה הסתיימה לאחר מספר קטן של פעולות שעיקרן בחקירת הנאשם, קבלת החשבונית נ/2 ופניה לנציג "בוש" שהעלתה חרס. היחידה החוקרת לא ערכה כל בדיקה מול רשם סימני המסחר.

11. לכך מצטרפת עובדה נוספת: מהודעתו של הנאשם עולה כי כלי העבודה הנדונים נתפסו, שכן הוצגו בפניו במהלך חקירתו. למרות זאת ומסיבה שאינה נהירה לי, הכלים עצמם לא הוצגו כחלק ממסכת הראיות, ואף לא הוצגו תמונותיהם.

בהעדרם, לא ניתן לבחון האם הסימון שעליהם זהה לסימון בו משתמשת חברת "בוש" לסמן את כלי העבודה המיוצרים על ידה (שאף הוא לא הוצג). לא ניתן גם לבדוק את מידת הדמיון שביניהם לבין כלי העבודה המיוצרים על-ידי "בוש". עוד אין בנמצא "דבר מה" לתמוך באמירתו-הודאתו של הנאשם, עליה מבקשת המאשימה לסמוך את ההרשעה, לפיה מדובר בכלים "לא אורגינל, זה בוש (סיני)". לבסוף, בהעדרם של הכלים יש להוסיף ולייחס משמעות לפערים בתיאור מספר הכלים ושם היצרן: בכתב האישום הואשם הנאשם בנוגע ל-4 פטישונים, 5 מכשירי "קונגו" ו-4 מברגות, כולם של חברת "בוש". בהודעתו התייחס לאותו מספר וסוג כלים, אך טען ש-4 המברגות הן של חברה אחרת, "מקיטה". ממילא שלא ניתן להראות בהודעתו משום ראיה להרשעתו בנוגע ל-4 המברגות - ואין כל ראיה אחרת לגביהן. ואילו הקבלה נ/2

עוסקת ב-8 פטישונים ו-4 מברגות, ללא ציון היצרן.

אין לי אלא להביע פליאה כיצד, בהליך העוסק בהפרת סימני מסחר ובכלי עבודה שנטען כי הם "מזויפים", שעה שכלי העבודה נתפסו בידי המשטרה, אין מוצגים הם בפני בית המשפט.

12. המאשימה אף לא הציגה ראיות שתפרכנה מעל לספק את טענתו של הנאשם, לפיה כלי העבודה הנדונים הם סדרה נוספת, פחותה באיכותה ובמחירה, של כלי עבודה המיוצרים בידי "בוש". חברת "בוש" לא ראתה, כאמור, לספק חוות דעת בנושא. הכלים גם לא הוצגו, באופן שיאפשר לבחון את הטענה.

אני ער לכך שטענתו האמורה של הנאשם לא הוצגה בחקירתו וכי הדבר מקים סימני שאלה בנוגע לאמתותה. ועם זאת אשוב ואזכיר את נטל ההוכחה בפלילים. זאת, בפרט, משקיימים אלמנטים אחרים הנוטים לתמוך בטענה האמורה: ראשית, טענה נוספת של ההגנה שלא הוכחה או הופרכה בידי המאשימה לפיה כלי העבודה הנדונים היו בצבע שונה מן הכלים באיכות הטובה יותר (ירוק לעומת כחול). שימוש בצבע שונה עשוי להעיד על סדרות שונות, ועל פני הדברים אינו מתיישב עם ניסיון לזייף כלי עבודה שייראו כמו המקור. ושנית, אמירת הנאשם בחקירתו שאף היא לא הופרכה, לפיה מכר את כלי העבודה בסכום נמוך יחסית של 250-300 ₪. גם המחיר הנמוך עשוי להתיישב עם כלים באיכות נמוכה, להבדיל מניסיון להטעות את הצרכן לסבור שמדובר בכלים הזהים למקור.

על רקע זה לא ניתן לקבוע שטענת הנאשם לפיה אין מדובר בזיוף, אלא בסדרת כלים של "בוש" שהם באיכות נמוכה יותר, הופרכה מעל לספק.

13. לכל אלה יש להוסיף את אופן ניהול החקירה וההליך. אלה היו חלקיים. כמפורט לעיל, פעולות החקירה הסתיימו בשלב מוקדם ללא בירורים הכרחיים נוספים, ובהם בירור מול רשם סימני המסחר וההכרח לנסות ולאתר את מרשון שמכר את כלי העבודה לנאשם, ושמספרי הטלפון שלו נמסרו למשטרה, כדי לעמוד על מקורם וטיבם של כלי העבודה. בהמשך, בחרה המאשימה להגיש כתב אישום על סמך חומר חלקי, מבלי להורות על השלמת החקירה ומבלי להציג בפני בית המשפט את כלי העבודה שלשיטתה זויפו ואת סימני המסחר בהם נעשה, לדידה, שימוש בלתי חוקי. כל אלה הניבו תשתית ראייתית דלה, שאין די בה להרשעה.

הכרעה

14. אני מורה על זיכויו של הנאשם מן העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

15. בהסכמת הצדדים ניתנת הכרעת הדין בהעדרם. המזכירות תשלח העתקים לבאי-הכוח ולנאשם עצמו.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 05 מאי 2016, בהעדר הצדדים.